

Ἀπεκεῖ ἐπάνω (οἱ τοῦ Πόντ. τύποι δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶπ' ἄσ' σὸ ραδὶν (ἀπεκεῖ ἀπάνω ἀπὸ τὸ βουνό) Χαλδ. Ἀπακειᾶπ' ἄσ' σὸ δῶμαν (ἀπεκεῖ ἀπάνω ἀπὸ τὸ δῶμα) αὐτόθ.

*ἀπεκεῖ-ἀπάνω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπακειᾶπαγκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀπάνω καὶ κάτω.

Ἀπεκεῖ ἀποπάνω πρὸς τὰ κάτω ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶπαγκαικὰ κατηβαίν' (κατεβαίνει) Χαλδ. Ἀπακειᾶπαγκαικὰ τρέδ' (τρέχει) αὐτόθ.

*ἀπεκεῖ-ἀπάνω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπακειᾶπαγκέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀπάνω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ἐπάνω που μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπακειᾶπαγκέσ' ἄσ' σὸ χωράφ' κατ'ς ἐδέβεν (ἀπὸ τὰ ἐπάνω ἐκεῖ μέρη τοῦ χωραφιοῦ κάποιος ἐπέρασε).

*ἀπεκεῖ-ἀπέσω ἐπίρρ. ἀπεκειπέσου Πόντ. (Οἰν.) ἀπεκειπέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειπέσου Πόντ. (Οἰν.) ἀπακειπέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειπέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιχαμπέσ' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἀπέσω.

Ἀπεκεῖ μέσα (οἱ ἐκ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶπέσ' ἄσ' σ' ὁσπίτ' ἐξέβεν (ἀπεκεῖ μέσα ἀπὸ τὸ σπίτι βγῆκε) Χαλδ.

*ἀπεκεῖ-ἀπέσω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶπεδκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπεκειᾶπιδκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπεδκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπιδκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιπιδκαικὰ Πόντ. (Ὁφ.) ἀπατδαιχαμπιδκαικὰ Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀπέσω καὶ κάτω.

Ἀπεκεῖ μέσα ἀκριβῶς (οἱ μετὰ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶπεδκαικὰ ἄσ' σὸ χωράφ' κατηβαίν' (νὰ ἀπεκεῖ μέσα ἀπὸ τὸ χωράφι κατεβαίνει) Χαλδ.

*ἀπεκεῖ-ἀπέσω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶπεδκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπεκειᾶπιδκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπεδκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπιδκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιπιδέσ' Πόντ. (Ὁφ.) ἀπατδαιχαμπιδέσ' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀπέσω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐντός που ἐκεῖ μερῶν (οἱ μετὰ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

*ἀπεκεῖ-ἀπέσω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶπεδκίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπεκειᾶπιδκίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπεδκίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπιδκίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιχαμπιδκίαν' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀπέσω κ' ἔσω.

Ἀπεκεῖ μέσα πρὸς τὰ ἄνω (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶπεδκίαν' ἄσ' σὸ χωράφ' πάει Χαλδ.

*ἀπεκεῖ-ἀποκάτω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶφκὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶφκὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιφκὰ Πόντ. (Ὁφ.) ἀπατδαιφκὰ Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἀποκάτω.

Ἀπεκεῖ κάτω (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶφκὰ ἄσ' σ' ἀδορών' (νὰ ἀπεκεῖ κάτω ἀπὸ τὸν ἀχυρῶνα) Χαλδ.

*ἀπεκεῖ-ἀποκάτω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶφκακικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶφκακικὰ Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀποκάτω καὶ κάτω.

Ἀπεκεῖ κάτω (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς): Ἀπακειᾶφκακικὰ ἄσ' σὴ κερί' τὴν πόρταν ἐχάθεν τὸ καλάθ' -ι-μ' (νὰ ἀπεκεῖ κάτω κοντὰ ἀπὸ τὴν πόρταν τοῦ κήπου ἐχάθη τὸ καλάθι μου).

*ἀπεκεῖ-ἀποκάτω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶφκακέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶφκακέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀποκάτω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐκεῖ κάτω που μερῶν (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

*ἀπεκεῖ-ἀποκάτω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶφκακίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶφκακίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιφκακίαν' Πόντ. (Ὁφ.) ἀπατδαιφκακίαν' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀποκάτω κ' ἔσω.

Ἀπεκεῖ κάτω πρὸς τὰ ἄνω (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶφκακίαν' ἄσ' σὴ στράταν ἔρται (ἔρχεται) Χαλδ.

*ἀπεκεῖ-ἄρτι ἐπίρρ. ποτιδαιᾶρτε Καλαβρ. (Μπόβ.) Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἄρτι.

1) Πρὸ μικροῦ. 2) Εἰς τὸ ἐξῆς.

*ἀπεκεῖ-ἐδῶ ἐπίρρ. ποτιδαιᾶδε Κύπρ. ποτιδαιᾶδε Κύπρ.

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἐδῶ. Τοὺς τύπ. ὧδε καὶ ταῶδε ἰδ. ἐν λ. ἐδῶ.

Ἀπεκεῖ πρὸς τὰ ἐδῶ, ὁπίσω: Ἡρτε ποτιδαιᾶδε. Ἐξήχασεν το ἰθαὶ στράφηθεν ποτιδαιᾶδε νὰ τὸ φέρη (ἔστράφη ὁπίσω νὰ τὸ φέρη) || Φρ. Ἡρτεν ποτιδαιᾶδε (ἔπαθεν ὑποτροπὴν τῆς νόσου).

ἀπεκεῖ-ἐμπρὸς ἐπίρρ. κοιν. ἀπεκειέμπρ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειέμπρ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπουτδαιέμπρ' Ἀπουλ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἐμπρὸς, παρ' ὃ καὶ τύπ. ἔμπρου.

Ἀπεκεῖ ἐμπρὸς (ὁ τύπ. ἀπὸ ἀπα- δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπεκειέμπρ' ἄσ' σὸ χωράφ' Χαλδ. Ἀπακειέμπρ' ἄσ' σ' ὁσπιτί' τὴν πόρταν αὐτόθ.

*ἀπεκεῖ-ἐμπρου-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειέμπρ' κέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειέμπρ' κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἔμπρου κ' ἔσω. Τὸ ἔμπρου τύπ. τοῦ ἐμπρός.

Ἀπὸ τῶν ἐμπρὸς ἐκεῖ μερῶν (ὁ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

*ἀπεκεῖ-ἐμπρου-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειέμπρ' κίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειέμπρ' κίαν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἔμπρου κ' ἔσω.

Ἀπεκεῖ ἐμπρὸς πρὸς τὰ ἄνω (ὁ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

ἀπεκεῖ-ἔξω ἐπίρρ. κοιν. ἀπεκειέξ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειέξ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιεξ' Πόντ. (Ὁφ.) ἀπουτδαιεξ' Ἀπουλ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἔξω.

Ἐξω ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

*ἀπεκεῖ-ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειέσ' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀπακειέσ' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀπουτδέσ-σιν Ἀπουλ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἔσω.

